

zonificació (ARQUIT)

1. De l'anglès *zoning*. Tècnica urbanística consistent en la divisió d'un territori, ciutat o àrea en zones diferenciades, a cadascuna de les quals li corresponen un ús exclusiu o preferent (residencial, industrial, etc.) o un tipus d'edificació característica (aïllada, adossada, etc.). Aquesta tècnica va ser introduïda a partir de les reflexions teòriques de

l'urbanisme racionalista, materialitzades en el document de la Carta d'Atenes (1934). **2.** La zonificació es va fer servir a Benidorm des del primer document urbanístic municipal, *Ordenanzas reguladoras del plan de urbanización de la villa de Benidorm*. Vegeu **Pla General ARQUIT**.

Diccionari de
Benidorm